

DE GEVALLEN STER

Jeugdstuk

door

ANKE STEFFERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE GEVALLEN STER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANKE STEFFERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2012 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **13** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Boerenzoon Cas: Eerlijke, hardwerkende, slimme jongen

Kabouter: Handig en slim, beetje ongeduldig

Laura: Buurmeisje en reisgenote Cas; bijdehante, pittige dame.

Stijn: Bewaker van het Donkere Woud (*kan ook een meisje zijn*)

Krijn: Bewaker van het Donkere Woud (*kan ook een meisje zijn*)

Dora Dartel: Valt op elke man / jongen die langskomt. Gunt haar zuster het geluk der liefde niet.

Myra Dartel: idem Dora

Maanmannetje: Irritant mannetje dat iedereen voor de gek houdt, maar hier zelf ook doodmoe van wordt.

Koningin Schriel: Is koningin van het gehele woud, maar zo gierig dat ze zichzelf verwaarloosd.

Jolle: Sterbewaker/beschermer; niet zo slim, maar wel een eerlijke, rechtvaardige beschermer. (*kan door jongen of meisje gespeeld worden*)

Tovenaar Cygnus: De bad guy, maar heeft een goede reden om de ster te vinden.

Christien: Meisje met hele lange nagels. Is hier heel ongelukkig over en heeft veel over om van die snelgroeiende nagels af te komen.

DECOR:

Uitleg aan het begin van een scène.

VERTELLER: “Heel lang geleden, toen de aarde nog de aarde was en fabrieken en auto’s niet bestonden, was er een moedige koning. Hij was goed voor zijn volk. Hij gaf hen te eten en te drinken en iedereen had een dak boven zijn hoofd. Hij leefde voor zijn mensen, voor hun geluk en hun welzijn.

Maar op een dag werd hij ziek, ernstig ziek. Vele doktoren en professoren verschenen aan zijn bed. Maar niemand kon de koning helpen. Zijn vrouw en kinderen voelden de hoop wegvloeien. Binnen enkele dagen zou hun geliefde man en vader sterven.

Tot er een klein meisje aan het hof verscheen. Zij droeg een houten kistje en zei tegen de wachters dat zij hét medicijn had om de zieke koning beter te maken. Omdat alle doktoren van over de hele wereld al bij de koning waren geweest en zij allemaal moedeloos het hoofd hadden geschud, liet de koningin het meisje aan het bed van haar man komen. Het meisje maakte het kistje open en liet een glinsterende, helverlichte ster zien. Ze zei: “Dit is de gevallen ster die een mens met een goed hart alle gelukken kan geven die hij maar wil.” De koning pakte de ster uit het kistje en voelde direct een schok van puur geluk door zijn hele lichaam heen stromen. Zijn koorts verdween als sneeuw voor de zon en hij viel in een diepe slaap. De volgende morgen werd hij wakker. Hij rekte zich uit en voelde zich kerngezond. De hofdokter onderzocht hem en kon enkel concluderen dat de koning weer helemaal beter was.

Maar het geheim van de gevallen ster bleef niet lang binnen de paleismuren. Binnen enkele dagen wist het hele land van het wonder en na een week was de kracht van de gevallen ster tot in de verste uithoeken op de wereld bekend. De koning begreep dat de ster niet in verkeerde handen mocht vallen. Met twee van zijn trouwe knechten vond hij dé plek om de ster te verstoppen. Alleen eerlijke en trouwe mensen die de ster nodig hadden om goed te doen, konden de ster nu nog vinden.”

SCENE 1

Boerderijdecor: Op het podium liggen een aantal hooibalen en er staat een hek. Het geluid van vogels klinkt.

Cas is bezig met een hooivork hooi over het hek te gooien.

Cas: Kom maar, koetjes. Het is etenstijd. *(staat even bij het hek)* Hé Bella. Goed geslapen? *(er klinkt een loei)* Ik ook, dank je. Kauw maar goed! *(Cas gooit nog wat vorken vol hooi over het hek. Er klinkt een nies)* Gezondheid! *(schept weer op, maar bedenkt dat het niet logisch is dat er een nies klinkt – gooit nog wat hooi over het hek, weer een nies)* Was jij dat, Bella? *(nog een nies)* Wie zit daar? *(Kabouter komt tevoorschijn)*

Kabouter: Kun je nu eindelijk stoppen met het smijten van dat rotspul? *(Cas kijkt heel vreemd en wrijft in zijn ogen)* Man, je kijkt me aan alsof je nog nooit een kabouter hebt gezien. Hallo? Ben je je tong verloren? Heb je misschien een zakdoek? Ik moet mijn neusgaten even opschonen, want... HATSJOE... er zit van alles in. Van hooimijt tot stof. *(Cas pakt een zakdoek uit zijn achterzak en geeft deze, nog steeds verbaasd kijkend, aan de kabouter)* Bedankt kleine grote man. *(snuit luid)* Tjonge, ik lag net zo lekker te slapen in het hooi. Verstoor jij me als een of andere kolderiek.

Cas: Ik...

Kabouter: Het lijkt echt net of je een spook hebt gezien. De naam is Maximus. Zoon van Maximos en Maximina.

Cas: Je bent net een... net een...

Kabouter: In wat voor wereld leven we? Iedere idioot die mij ziet, krijgt spontaan een spraakgebrek.

Cas: Je lijkt op een kabouter.

Kabouter: Lijkt? Hoezo lijkt?

Cas: Je rode muts, die baard, je schoenen.

Kabouter: Wat denk je nou? Ik bèn een kabouter.

Cas: *(grinnikt)* Kabouters bestaan niet.

Kabouter: *(snauwt)* Sst! Zeg dat niet zo hard. Anders breek je de harten van het kabouterfolk.

Cas: Waarom heb je die kleren aan?

Kabouter: Luister jongeman. Ik ben dan wel een kabouter en heb dus maar een klein hartje, maar ik heb wel gevoel.

Cas: Maar als je een kabouter bent, dan had je toch honderd keer kleiner moeten zijn?

Kabouter: Kijk, daar ga jij dus de mist in. Stel je voor dat ik hier in dat

hooi had gelegen in het formaat wat ik eigenlijk ben, zeg, een duim groot. Dan komt er zo'n koe met zijn grote bek, hapt in het hooi en slikt mij zo mee naar binnen. Ik teken mijn eigen doodvonnis als ik altijd zo klein zou zijn. Al kan ik me wel zo klein maken.

Cas: Dat geloof je toch niet?

Kabouter: Laat verder maar. Eigenlijk ben ik op zoek.

Cas: Op zoek? Naar wat?

Kabouter: Ik zoek een heldhaftig, strijdvaardig, eerlijk en sterk persoon.

Cas: Ja?

Kabouter: Iemand met lef, met moed, met pit.

Cas: Voor wat dan?

Kabouter: Ik heb jou al een tijdje op het oog.

Cas: Mij?

Kabouter: Een week of vier.

Cas: Wat? Hoe dan?

Kabouter: Zo groot als een duim, hè? In je rugzak mee naar school, in je sporttas naar de voetbal. Je moet het allemaal wel wat beter schoon houden, hoor. Ik mag blij zijn dat ik niet ziek ben geworden door al die bacteriën in jouw smerige tassen.

Cas: Waar heb je het over?

Kabouter: Afgelopen zaterdag heb je met 3-1 gewonnen van De Reigers. Jij gaf twee assists en wist een ruzie tussen een medespeler en de tegenstander te sussen.

Cas: Huh?

Kabouter: Gisteren op school had een meisje uit je klas haar brood vergeten. Je gaf er een van jezelf.

Cas: Hoe weet jij dit?

Kabouter: Dat zeg ik net. Ik ben met je mee geweest. Of eigenlijk liever gezegd, mee gelift.

Cas: In mijn tassen?

Kabouter: (*strookt broekspijp op*) Kijk, ik heb zelfs een blauwe plek, omdat je tas van de vensterbank op de eerste verdieping naar beneden viel.

Cas: Dit is niet te geloven.

Kabouter: Geloof het of niet. Ik heb iets voor je. Iets wat jij verdient.

Cas: Verdient?

Kabouter: Je bent een vriendelijke jongen. Ik gun jou alle geluk van de wereld. Nou ja, en mezelf ook een beetje. Daarom wil ik je een geheim vertellen. Ga even zitten. (*de twee nemen plaats op de hooibalen*) Heb jij wel eens gehoord van de gevallen ster?

Cas: Bedoel je gewoon een vallende ster?

Kabouter: Nee, dé gevallen ster. Degene die die ster vindt, ontvangt

duizendmaal geluk.

Cas: Ik geloof nooit zo in dat soort bijgeloven.

Kabouter: Dit is geen bijgeloof. De ster kan duizend keer geluk uitstralen. Nou is hij al eens gebruikt, dus hoeveel gelukken er over zijn, weet ik niet. Maar heus nog wel wat. Deze ster bevindt zich in het Donkere Woud, onderaan de oude eikenboom achter de negenheuvelen bij het zilveren meer.

Cas: Het lijkt wel een sprookje.

Kabouter: Is het ook. Een sprookje dat jij kunt laten uitkomen.

Cas: Waarom vertel je mij dit?

Kabouter: Laat ik eerlijk zijn. Ik wil ook één gelukje van de fortuinlijke ster. Eentje maar. Maar ikzelf ben niet zo heldhaftig, strijdvaardig en sterk. Daarom zoek ik iemand die de ster voor mij vindt. Die mag alle andere gelukken van de ster houden. Als ik maar één gelukje krijg.

Cas: Het klinkt wel aantrekkelijk.

Kabouter: Stel je eens voor. Gelukkig voor de rest van je leven.

Cas: Maar hoe weet ik dat die ster echt bestaat?

Kabouter: Je geloofde toch ook niet in kabouters?

Cas: Dat doe ik nog steeds niet echt, hoor.

Kabouter: Moet ik je soms vertellen hoe ik heb gezien en gehoord dat je werd afgewezen door Marloes?

Cas: Wat?

Kabouter: Ik zat op dat moment in je jaszak, want je tas had je ergens in de kleedruimte van de gymzaal laten liggen. Je vroeg haar voor het dansfeest op school.

Cas: Vertel maar niet verder.

Kabouter: Is goed. Maar je moet wel weten dat ik een besje naar naar d'r kop heb geschoten. Over het paard getilde muts. Ze is je niet waard.

Cas: Het Donkere Woud, zei je?

Kabouter: Ik kan je de weg wijzen.

Cas: Maar je durft niet te gaan, zei je.

Kabouter: In je rugzak wel. Tenminste, als je de oude broodkruimels, de spetters limonade en de druppels jam eruit haalt.

Cas: Maar... je bent...

Kabouter: Nog geen duim groot... Echt hoor! Kom, pak wat spullen bij elkaar, maak een lunchpakket, poets je rugzak schoon en dan gaan we.

Cas: Maar ik heb nog zoveel werk te doen. Stallen uitmesten, het hek maken, de paarden hun hoeven schoonmaken.

Kabouter: Als je de ster eenmaal hebt, heb je zoveel gelukken, dat je ook je vader een geluk kunt geven. Dan ziet hij alles echt wel door de

vingers.

Cas: (*springt op*) Ja, waarom eigenlijk niet? Ik ga gewoon. Geef me een paar minuten.

Kabouter: Mooi, dan ga ik nog even lekker liggen. (*Cas rent af. De kabouter laat zich achterover vallen op de hooibalen*)

DOEK

SCENE 2

Bosdecor.

Cas komt op met op zijn rug zijn rugzak.

Cas: Zit je goed?

Kabouter: (*niet zichtbaar*) Schoon is anders.

Cas: Ik heb echt heel hard geboend. Maar die vlekken zitten gewoon helemaal in de stof.

Kabouter: En ik voel geen kruimels in mijn spleet.

Cas: Wat zeg je?

Kabouter: Laat maar! Zie je al iets?

Cas: Nee... (*kijkt achterom*) Maximus, ik voel echt dat iemand ons achtervolgt.

Kabouter: Wie dan?

Cas: Weet ik niet. Ik voel het gewoon.

Kabouter: Niet belangrijk. Focus je op de weg. Zie je echt nog niets?

Cas: Neeeee! Alleen donker en bomen. Oh nee, wacht. Jawel. Er staan daar twee mannen met zwaarden of speren of zoiets.

Kabouter: Zet hem op, Cas!

Cas: Ja maar, je helpt me toch wel?

Kabouter: Hallo, wie gelooft er nou in kabouters?

Cas: Maar ik...

Kabouter: Succes, held van me! (*Cas hupt wat van zijn ene op zijn andere been. De bewakers (Krijn en Stijn) van het Donkere Woud staan voor een opening tussen de bomen. Hun zwaarden houden zij gekruist voor de opening*)

Cas: H...hallo?

Krijn: Wat moet je?

Cas: Ik... eh...

Krijn: Je bent niet te verstaan.

Cas: Ik wil graag naar binnen.

Stijn: Ja, wie niet?

Krijn: Wat moet je in het Donkere Woud?

Cas: Ik... eh... ik zoek... (*grijpt naar zijn nek*) Au! Hou eens op met dat bessen schieten!

Krijn: Tegen wie praat je?

Cas: Oh... niemand! (*de bewakers houden hun zwaard tegen Cas' kin*).
Ho! Rustig maar!

Krijn: Wat moet je in het Donkere Woud?

Stijn: En geen smoesjes, want dan gaat die punt verder je kin in.

Cas: Waarom bewaken jullie het woud eigenlijk?

Krijn: Het is daar levensgevaarlijk.

Stijn: Je grootste nachtmerries kunnen daar uitkomen, jongeman.

Cas: Ik wil gewoon bosbessen gaan plukken. Daar maakt mijn moeder jam van.

Krijn: Jam?

Stijn: Krijn, hij zei jam. (*lacht hard, slaat zich op zijn knie*)

Krijn: We hebben al veel smoesjes gehoord, maar jam... (*lacht*)

Cas: Ze maakt het voor mijn zieke oma. Die kan niet zoveel meer eten doordat ze zo ziek is. Maar eigengemaakte bosbessenjam lukt nog wel.

Krijn: Luister eens ventje. De enigen die het woud ingaan, zijn mensen die dood willen en mensen die gek zijn.

Stijn: Nou is hij ook wel enigszins gek dat hij hier zo in zijn eentje voor onze neus staat.

Cas: Vertel me hoe ik naar binnen kan.

Krijn: Vertel jij dan eerst eens waarom je naar binnen wil.

Cas: Dat heb ik al verteld.

Krijn: Stijn, wat vind jij?

Stijn: Hij heeft wel iets dappers. Als een dappere dodo. (*de twee lachen weer hard*)

Cas: (*ongeduldig*) Hoe kom ik binnen?

Krijn: Rustig jij! Tegen ons wordt gesproken met respect of anders houd je je waffel maar.

Cas: Vertel dan wat ik doen moet.

Stijn: Ogenblikkie! (*Krijn en Stijn brengen de gezichten achter Cas naar elkaar toe en fluisteren. Cas zucht en tikt met zijn voet op de grond. Dan draaien de heren zich weer naar hem toe*)

Krijn: (*haalt uit zijn zak een spel kaarten*) We spelen een potje pesten. Als je wint, mag je erdoor.

Cas: En als ik tweede word?

Stijn: Wat?

Cas: We zijn met zijn drieën. Als ik dus tweede word...? (*de bewakers bewegen weer naar elkaar toe en fluisteren met elkaar*)

Stijn: Alleen winst is genoeg.

Cas: Winst uit één potje? (*weer overleg*)

Stijn: Eén potje. Eén kans. En alleen bij winst laten we je erdoor.

Cas: Is dat eerlijk?

Krijn: Heb jij wel in de gaten dat dit voor je eigen bestwil is? In het Donkere Woud is het niet pluis.

Stijn: Het is er levensgevaarlijk. Zeker voor jongetjes zoals jij.

Cas: Ik ben niet bang. Kom nou maar op met dat spel. Ik wil verder. (*de*)

drie gaan op de grond zitten. Stijn schudt de kaarten en deelt ze uit)

Kort donker.

(licht weer aan. De drie zitten te kaarten)

Cas: Laatste kaart.

Stijn: Hè verdorie! *(gooit zijn kaarten neer)*

Krijn: Nee wacht! Ik kan jou er nog vijf laten kopen, misschien pak je een joker.

Cas: Ik heb nu al acht keer op rij gewonnen. Wanneer is het nu een keer voldoende?

Stijn: Nog een potje!

Krijn: Nee Stijn, deze jongen heeft het verdiend. Hij mag het Donkere Woud in.

Stijn: Maar als hij nou wordt opengereten door een gevaarlijk dier. Of in het ravijn valt. Hij zal er omkomen en dan hebben wij het gedaan.

Krijn: Cas, de toegang is vrij. Succes!

Cas: Hoe zit het p...precies met dat ravijn?

Krijn: Lopen nu! Anders bedenk ik me. *(Cas staat op, pakt voorzichtig zijn rugzak op en staat even in tweestrijd. Dan besluit hij toch, al is het met lood in zijn schoenen, het woud in te gaan. Af)*

Stijn: Krijn, we hebben gewoon acht keer verloren.

Krijn: Negen keer! Die laatste was ook voor hem. De jokers waren op en de harten 2 had ik al eerder opgegooid.

Stijn: En het is nog maar een kind. Verloren van een kind. Als mijn vader dit hoort...

Krijn: Ach, hij zoekt het ook maar uit ook. Hij wil zo graag het woud in. Lekker laten gaan, toch! *(er wordt een waterballon stukgegooid tegen Stijn aan (of tegen de grond))* Wat krijgen we nou? *(Stijn en Krijn kijken spiedend rond. Hun zwaarden voor zich houdend)* Stijn, ga eens kijken!

Stijn: Ga zelf!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto